

At tjene mennesket er at tjene Gud

Jeres organisationer bør bestræbe sig på at virke for tro på Gud. Hvis dette grundlag ikke er til stede bliver al tilbedelse, bhajan, puja (gudstjeneste) gode arbejder, meningsløse automatiske ritualer, udført under social tvang. Indre forvandling – som er frugten – kan kun opnås, når disse ting bliver gjort med tro. Tro kan kun vokse fra den dybeste efterforskning. Tro bliver befæstet ved undersøgelse. I bør opmuntre efterforskning hos de medlemmer I kontakter og byde deres anstrengelser for at opnå førstehånds oplevelser velkommen.

Mennesket stræber efter at skaffe sig mad, klæder og husly for kroppens skyld; han bør også stræbe efter nogle ting for at holde sindet sundt og lykkeligt. Sindet er også afgørende for kroppens velbefindende. Sindet er instrumentet, svinghjulet, menneskets nærmeste kammerat. Gennem det kan man enten ødelægge sig selv eller frelse sig selv. Styret, kontrolleret og kanaliseret rigtigt kan det frigøre; egensindigt og løssluppet kan det bringe uorden og fastbinde. Prøv at finde ud af, hvornår mennesket helt præcis har fred, fuld uforstyrret fred. I vil se, at han kun har fred under Sushupti (dyb søvn). For på det tidspunkt er sanserne inaktive, sindet er uvirksomt og uafhængigt af sanserne og deres mål. Så når sanserne bliver gjort ineffektive, til at påvirke sindet, kan mennesket opnå fred.

Det er den virkelige Sadhana, den grundlæggende Sadhana: tilbagetrækningen af sanserne fra den objektive verden (Nivrrttimarga). Træn sindet i at fæstne sig ved de indre kvaliteter hellere end de ydre tillokkelser. Brug sindet til at rense følelserne, impulserne, holdninger, tilbøjeligheder og bevidsthedsplaner. Lad det ikke ophobe snavs fra den ydre verden og deponere det inde i sig selv. Hvis det er knyttet til arbejdet, bliver konsekvenserne af arbejdet knyttet til det. Arbejdet uden tilknytning er det reneste; det belemrer ikke sindet med opstemthed eller skuffelse.

“Jeg gjorde det”, “Dette er min”: disse er de to gifttænder, som forgifter individet. Træk gifttænderne ud, så kan slangen styres og leges med som et kæledyr. Disse organisationer må være årvågne og se til, at egoisme og følelsen af personlig besiddelse, stolthed og præstationer ikke overfalder dem. Det er målet, der bør holdes for øje.

Når en organisation startes, må den fastsætte visse regler og vedtægter. Men vore regler er alle sammen af en anderledes art. Vore regler lægger vægt på, at medlemmerne først bør praktisere, hvad de står for. Alt hvad I ønsker andre skal gøre, må I først praktisere i det daglige hengivent og med urokkelighed. I må synge Bhajan regelmæssigt og systematisk, før I rådgiver andre om virkningsfuldheden af Bhajans. Når I ønsker at blive æret af andre, må I lære at ære dem først. Tjeneste er blevet et ord med almindelig udbredelse, men dets værdi er meget reduceret ved brugernes hykleri. I realiteten er det kun dem, som lider kval, samme kval, ved synet af smerte og lidelse, nød og sygdom, der har ret til at tjene; for de tjener ikke andre, de tjener sig selv, tjener for at fjerne deres egen pine så hurtigt og så klogt, som de kan. Tjeneste for andre er den medicin, man behøver for at lindre den nød, som fylder en ved synet af et andet væsens nød. Føl at I tjener jer selv, at I tæmmer jeres eget ego. I modsat fald forhøjer tjeneste jeres selvfølelse og udvikler en følelse af overlegenhed, og begge er åndeligt ødelæggende. Mad er medicinen for sygdommen sult; drikke, for sygdommen tørst; for sygdommen Bhavaraga (Fødsel-Død-Kredsløbet) er Bhagavan medicinen; for sygdommen begær er Jnana (viden) et særligt middel. For sygdommene tvivl,

fortvivelse, og usikkerhed, som er Sadhaka'ernes (de åndeligt søgendes) erhvervs sygdomme, er det mest effektive hjælpemiddel Paropakara (Tjeneste). For den alvorligste infektion Asanthi (bekymring) er kur behandlingen Bhajan. Organisationen bør hellige sin tid til at tilvejebringe disse hjælpemidler til de lidende.

En åndelig organisation er virkelig hævet over alle regler og vedtægter; Atma'ens område er uden for vedtægternes grænser. I denne forstand er regler enten meningsløse eller overflødige i Sathya Sai organisationerne. Men for i det mindste at tilfredsstille landets love for sådanne organisationer må nogle regler indføres. F.eks. hvem kan blive medlemmer af disse organisationer, og hvad er deres kvalifikationer?

- 1) Naturligvis må de være ivrigt søgende efter åndelig fremgang
- 2) De må have fuld tro på Navnet, som organisationen bærer, og i at sprede det Navn på en måde passende til Dets budskab og storhed.
- 3) Desuden må medlemmet have vundet anerkendelse som en god person.

Det er alle de kvalifikationer, der er nødvendige; intet andet tæller. Det er ikke nødvendigt at have penge eller jord, eller kundskaber, indflydelse eller autoritet eller social position.

Hvis I har de tre nævnte kvalifikationer, kan jeg forsikre jer, at I – selv om I ikke er i nogen organisation, der bærer Mit Navn – vil have en plads her (Baba peger på sit Hjerte, som stedet hvor de bliver accepteret). Organisationerne må være sådan, at medlemmerne anser dem for egnede steder til at uddybe deres Sadhana, at udvikle deres fortrin og at overvinde deres ego ved kontakt med medmennesker, som er fri for det mindste spor af denne dødelige gift. Hvis dette er opnået, er deres succes sikker. For det andet, hvilke pligter har medlemmer og ledere/ansvarshavende? I ved at staten påbyder jer af aflægge en højtidelig ed, når I får et embede eller overtager et hverv.

På lignende måde bør hvert medlem og leder/ansvarshavende aflægge ed fra det allerdybeste af hjertet, før de engagerer sig i aktiviteterne. "Swami, frels mig fra enhver handling eller forsømmelse, som på uheldig måde vil påvirke de tre kvalifikationer, Du har fastsat. Velsign mig med den færdighed, intelligens og entusiasme, der er nødvendig for den opgave, jeg har helliget mig at udføre for min egen opbyggelse. Før mig ad den rette vej; udsprede Din Nåde over mig, så jeg kan opnå et hæderligt navn i dette forsøg; beskyt mig mod fristelse og fejltrin". Når I står op om morgenen fra sengen, bed således. Om aftenen når I går i seng, overvej da jeres handlinger i betingelserne for medlemskab, og hvis noget forkert er begået ubevidst, bed om at det ikke må ske igen. Beslut på denne måde at hellige jer disse idealer for arbejdet forude.

Et andet punkt jeg ønsker at understrege er dette: Der er mange andre organisationer med åndelige mål i dette land (Indien), under forskellige navne, knyttet til andre Navne og Former af Gud, som Rama og Krishna. I kender den Ene Guddommeligheds navne og former. I jeres organisation er der måske nogen, som insisterer på, at man kun bør synge Sai Bhajans, og at kun Sathya Sai's Navn og Form skal bruges. Dette er en stor misforståelse. Derved svigter I Sai. Hvis I knytter jer til Sai og skiller jer ud fra Krishna, får I et plus der og et minus her; det opnåede resultat er nul. Lad i denne sag være med at udvikle fanatisme eller sekterisme. Andre har det måske, men det er ikke nogen grund til, at I skulle møde dem med de samme svagheder. Prøv at gøre jeres bedste for at undgå sådan infektion. Når de andre organisationer behøver hjælp, gå og hjælp dem. Dette vil få dem til at erkende den kærlige universelle natur i jeres holdning.

Desuden, lad være med at opmuntre til uenigheder baseret på religion, sprog, eller andre sådanne spinkle grunde. Folk som fremhæver disse forskelle hævder f.eks. i Madras, at der kun bør synges Tamil sange eller i Andhra Pradesh, at det kun er Telegu sange, der bør synges. Hvis sådanne ideer bliver næret, vil de undergrave det Adhyatmiske (åndelige) livssyn, holdningen af harmoni og enhed, som er åndens grundtone. Dette er et område, hvor indre glæde, indre tilfredshed, indre renhed er mere vigtig end ydre fremstilling.

Jeg kan ikke lide indsamling af kapital. Men da nogle udgifter kan trænge sig på, må jeg tillade det under meget strenge betingelser. Hver organisation har som medlemmer af Samithi – (d.v.s. ledergruppen, bestyrelse og øvrige ledere/ansvarshavende) omkring ti eller femten personer. Ligemeget hvilken udgift de beslutter sig for vedr. arbejdet i samstha'en (organisationen), må de indsamle dem iblandt dem selv, uden at søge hjælp fra dem udenfor kredsen. De må, naturligvis, yde alt efter deres evner, og begrænse arbejdet til de midler de kan samle blandt dem selv. Planlæg ikke udover jeres evner og rend rundt med lister fra person til person for at få kapital. Ved dette får institutionerne et dårligt navn og I vil heller ikke blive skånet. I vil måske sige: "Men når Swami kommer til vort sted, må vi bruge en masse på modtagelses arrangementer". Nej, jeg behøver ikke store dekorationer, hvælvinger, flag og sådant udstyr. Jeg behøver blot en mikrofon til at viderebringe Mine råd til folk. Selv en stol er overflødig! Jeg kan tale stående. Giv sparsomt ud for minimale behov; involver jer ikke i dyr luksus. Jeg ville gerne, at I brugte eventuelle ekstra penge, som I har, til at bespise de fattige eller til et lignende velgørende formål.

Forsøg bliver gjort mange steder på at bygge Sathya Sai Mandirs (templer). Men Sathya Sai vil blive lykkelig, hvis Han er anbragt i jeres hjerter; dette er Mandiret, jeg holder af, ikke de andre. Når I søger at bygge de andre Mandirs må I gå rundt og søge gaver. Religionen er gået tilbage i dette land på grund af denne gave-søgen og gave-given. Egentlig talt er den mest værdifulde gave et rent sind; giv det til organisationen, og den vil lyse klart.

Jeg skal fortælle jer om en metode, hvorved den ekstra kapital, I måske behøver, kan indsamles til et hvilket som helst foretagende Samithi'en har i sigte. Beregn på forhånd hvad udgiften vil blive. Forudsæt det bliver tusind rupees, fortæl dette til de femten medlemmer, og fastsæt en dag, hvor de alle skal møde. Hold den dag en låst æske med en revne i låget i et indre værelse, lad alle gå ind alene en for en i værelset og anbringe i æsken, hvad han føler, han kan. Han kan slippe ud uden at anbringe noget; Han har sin frihed til at gøre det; der er ingen tvang. Hvis kapitalen bliver indsamlet med de andres viden, vil en person, der er ude af stand til at give lige så meget som de andre, måske føle sig ydmyget, så derfor er dette den bedste metode. Når alle har sluttet deres tur, lad da kassen åbne og tæl beløbet. Hvis det er utilstrækkeligt efter beregningen, del underskuddet lige mellem alle medlemmer og opkræv andelen fra hver. Hvis der er et overskud, gem det da til den næste lejlighed. Lad være med at have fortegnelser, henvendelser, kvitteringsbøger og alle de besværlige indviklede kapital indsamlings kampagner. Det vil føre jer til at lave kneb og usandfærdigheder, kappestrid og bagvaskelse. Gør det på denne stille og hellige måde, som er passende til de hellige mål I har.

Nogle delegerede foreslog, at underkomiteer skulle dannes og anerkendes. Men det vil forøge antallet og således give plads for flere fejltagelser. Lad ansvaret være hos nogle få pligtro personer. Distrikts formændene må se til, at små enheder/grupper i landsbyerne får rigtig vejledning og hjælpe dem med at udføre de opgaver, de har påtaget sig, og at sende fortolkere af vedisk kultur til disse landsbyer for at instruere og inspirere dem. Forsøg bør også gøres på at sprede åndelig viden og indgyde længslen efter åndelig Sadhana blandt studenter og unge mennesker.

Sathya Sai Seva Samithis må have ordet, "Seva" (Tjeneste), på sinde og tage Seva arbejdet op med begejstring. Seva bør være styret mod fjernelsen af fysisk lidelse, lindring af mental smerte og fuldbyrdelsen af åndelig længsel. Nogle områder er ramt af oversvømmelser, nogle af tørke; Samithien bør gøre sig anstrengelser for at bringe lindring til dem, som lider under disse og andre naturkatastrofer.

Igår læste nogle en liste op over helligdage, som centre og grupper skulle højtideligholde. Den liste nævnte Sivarathri, Navarathri, Swamis fødselsdag og Guru Pournima. Men I bør fejre de Mahatma'ers fødselsdage, som førte mennesket til Gud inde i ham selv, og også alle de dage, jeres brødre helligholder. Sæt ikke grænser til disse højtideligholdelser og disse dage. Gør hver dag til en Hellig Dag og fyld den med mindet om Gud og Hans Budbringere.

Tilvejebring først harmoni blandt jer selv; søg ikke efter fejl hos andre eller fortrin i jeres eget selv. Guds Faderskab og Menneskets Broderskab – hav fuld tro på dette og fyld hver af jeres handlinger med ærbødighed og kærlighed. Mød sammen engang om ugen eller engang hver fjortende dag eller i det mindste engang om måneden; få nogen til at holde foredrag for jer, eller engagere jer i Bhajan eller studier eller Dhyana; oplev begejstringen i åndeligt kammeratskab. Ethvert medlem i foreningen bør have et eller andet arbejde, der er tildelt ham, og han må være tilstede, når som helst sådanne møder holdes, med mindre naturligvis det vil være fysisk vanskeligt.

Jeg må fortælle jer om et andet punkt også. Hvor I end er, ligegyldigt hvilket arbejde I gør, gør det som en handling i tilbedelse, en handling i pligtroskab, en handling til lovprisning af Gud, som er inspiratoren, vidnet Herren. Del ikke jeres aktiviteter som "Disse er for min skyld" og "Disse er for Guds skyld". Selv hvis I deler nul med nul får I én. Når I arbejder, bør der ikke være nogen rest, ingenting bør være tilbage. Se alt arbejde under ét. I bør ikke, siger Sastraerne (hellige skrifter), efterlade nogen som helst rest eller restgæld, i sygdom, i hævn mod fjender, i kredsløbet fødsel-død. Fuldend alt, ned til det sidste. Det bør ikke dukke op igen. Hvis I tilbyder alle handlinger ved Herrens fødder og befrier dem for enhver antydning af egoistiske bånd, vil følgerne ikke binde jer; I er fri, I er befriet, I har Moksha.